Morgenstjernen

Organ for

Jesu Kristi Kirke av Sidste Dages Hellige

„Gjør det bekjendt over Land og i By
Herren har talet paany!"

NUMMER 11 | 1. JUNI 1922 | 1. AARGANG

Tale av ældste Joseph F. Smith jr.

Oversat av *Borghild Nilsen,* Drammen.

Det er altid en glæde for mig at høre evangeliet forkyndt og at lytte til Israels ældstes vidnesbyrd, ti jeg mottar Jesu Kristi evangelium i dets fylde, saasom det er aabenbart i disse dager.

Jeg tror bestemt paa den store forsoning ved Guds søn. Jeg betragter ham som Faderens enbaarne, som kom til verden for at sone for synden og gi verden liv for at vi skulde kunne opnaa en behageligere tilværelse.

Jeg tror lærdommen om de dødes opstandelse, at alle mennesker skal komme frem av gravene til en virkelig opstandelse, en forening av legeme og aand, der ikke mer skal adskilles. Jeg tror at retfærdighet vil bli ophøiet til tronerne, og at magt og herredømme skal utøves i Guds rike, og at hvert menneske vil motta en løn i forhold til deres arbeide.

Jeg tror paa lærdommen om omvendelse fra synd, og at det er nødvendig for alle mennesker at omvende sig. Jeg erkjender lærdommen om daab til syndernes forladelse, ved neddyppelse i vandet, og at ordinansen utføres av en der har myndighet til at handle i Herrens navn. Jeg tror ogsaa lærdommen om haandspaalæggelse for den Helligaands gave, hvorved vi kommer i forbindelse med vor himmelske Fader, og lærer av hans veier at vi bør vandre i hans fotspor.

Jeg tror fremdeles lærdommen om aabenbaring og inspiration, om menneskets privilegium til, under særegne betingelser og tilfælder, at samtale med Herren. Jeg tror paa bønnen, at intet menneske kan komme til Gud undtagen han har bønnens aand i sit hjerte, ved hvilken han har forbindelse med Faderen. Jeg tror paa den menneskelige slegts frelse, at det er Herrens hensigt og ønske at frelse alle sine barn med undtagelse av nogen ganske faa der ikke vil frelses, idet de fornegter deres egen frelse, formedelst deres store ondskap og synd mot lyset.

Jeg tror at evangeliet er vidtrækkende, og at det ikke er blot for en haandfuld mennesker, kaldet «Sidste Dages Hellige», men at Herren ønsker at frelse alle mennesker, ved at de mottar Jesu Kristi evangelium og adlyder hans love, med undtagelse av de faa som før nævnt, der fornegter sin egen saliggjørelse. Jeg tror ikke at et menneske er frelst i dette liv ved at tro, eller mener at tro paa den Herre Jesus Kristus, men at det maa forbli trofast til enden og holde de befalinger der er givne.

Evangeliet lærer os at de som ikke hører frelsens plan forkyndt her, vil faa en leilighet dertil i aandeverdenen, og vil bli dømt som apostelen Peter sier: «lik mennesker i kjødet», at de gjennem deres omvendelse vil leve «for Gud i aanden». Alt kjød vil høre evangeliet forkyndt i denne eller aandernes verden. Den tid vil komme da hvert knæ skal bøies og hver tunge bekjende at Jesus er Kristus.

Jeg takker Herren for vore templer hvor vi kan gaa og motta velsignelser, prestedømme og magt der er nødvendig for os at motta for at kunne erholde ophøielse i Guds rike. Her kan vi ogsaa gaa og ha anledning til at arbeide for de dødes frelse, forat de ogsaa kan motta sandheten og bli forløste og annamme evangeliet, akkurat som vi her i kjødet. Jeg er taknemmelig til Herren for kundskapen om den evige egteskapspakt, der gir manden ret til at erholde sin hustru og hustruen ret til at erholde sin mand i den tilkommende verden, dersom de i Herrens hus blir forenet for tid og evighet av en der holder denne beseglende myndighet, ti paa ingen anden maate kan denne store velsignelse erholdes.

Jeg er ogsaa taknemmelig for kundskapen om slegtenes utvikling at de skal fortsætte at være forenet, dersom de er ret organiserte, i retfærdighet i det tilkommende liv. Jeg tror alle de lærdomme der har været fremsat av de forskjellige talere i denne konferanse. Jeg mottar de alle og glæder mig over at vite at de har været aabenbart i sandhet og i kraft i denne tidernes fyldes husholdning. Jeg beder at vi, som Sidste Dages Hellige, maa være forenet i enhver henseende og se øie til øie i disse sandheter og staa sammen for at utbrede evangeliet til verden. Jeg stoler paa at disse ting finder en fast plads i vore hjerter, at vi i virkelighen maa staa i spidsen av kampen mot synd med forenede kræfter.

Jeg tror det er vor alvorlige pligt at elske hinanden, at tro paa hinanden, at være sandrue mot hinanden, at det er vor pligt at overse feil ved hinanden og ikke gjøre dem større hverken i vore eller andres øine. Der skulde ikke være nogen feilfinding, baktalelse eller ond snak om noget inden Jesu Kristi Kirke av Sidste Dages Hellige. Vi skulde være tro mot hinanden og mot ethvert princip i vor religion, og misundelse skulde ikke eksistere.

Vi skulde ikke være jaloux paa hinanden, heller ikke vrede paa hinanden og der skulde ikke opkomme saadanne følelser i vore hjerter at vi ikke skulde tilgi hverandres overtrædelser. Der skulde ikke være nogen slags følelser i Guds barns hjerter at de ikke skulde kunne tilgi alle, uten hensyn hvem det skulde være. Jeg vil læse hvad Herren har sagt i en av sine aabenbaringer: «Derfor siger jeg eder, at I skal tilgi hverandre, for den som ikke tilgir sin broders overtrædelse staar under fordømmelse for Herren, ti der paahviler ham en større synd. — Jeg, Herren, tilgir den jeg *vil* tilgi, men av eder forlanges at I tilgir alle mennesker. Og I bør si i eders hjerter: la Gud dømme mellem dig og mig og lønne dig i forhold til dine gjerninger. Og den som ikke omvender sig fra sin synd og ikke bekjender den, skal I bringe frem for kirken og gjøre med ham som skriften sier eder, enten som befaling eller ved aabenbaring.

Og dette skulde I gjøre at Gud kan herliggjøres, ikke

fordi I ikke tilgir eller ikke har medlidenhet, men at I maa refærdiggjøres i lovens øine og ikke foragte ham som er eders lovgiver.» — —

Jeg tror denne lærdom. Vi bør ikke ha daarlige følelser mot hinanden, men være fyldt med overbærenhet og broderlig kjærlighet den ene mot den anden. La enhver især ihukomme hans eller hendes personlige svakheter og feiler; og prøve paa at forbedre eller rette dem. Vi har ikke naad til fuldkommenhet endnu, og kan heller ikke vente at naa dette her i livet, og dog, ved den Helligaands ledelse er det mulig for os at staa forenet sammen og se øie til øie og overkomme vor synder og ufuldkommenheter. Hvis du vil gjøre dette, og respektere alle Herrens befalinger, vil vi bli en kraft i verden for det gode. Vi vil overvinde alt ondt som strider mot sandheten og frembringe retfærdighet paa jorden. Evangeliet vil bli utbredt, og folket i verden vil føle den indflydelse der utøves av Zions folk, og de vil bli mere tilbøielig til at omvende sig fra deres synder og motta sandheten.

Der er ingen plads i Zion for den egensindige synder, det er kun et sted for den synder der omvender sig, for den som vender sig bort fra overtrædelse og søker efter evig liv formedelst evangeliets lys. —

Vi skal ikke se paa synd med den mindste grad av efterlatenhet, men vandre oprigtig og retfærdig for Herren. Det er vor pligt at tilse hinanden, at beskytte hinanden mot farer og at ta vare paa hinanden og lære hinanden om evangeliets principer, og staa forenet i at kjæmpe mot verdens synd.

Jeg beder at vi maa gjøre dette, at vi kan gaa fra denne konferanse med den beslutning i vore hjerter at vi vil fortsætte vort arbeide med større nidkjærhet, og staa mere forenet for sandhetens sak i enhver henseende, at Herren maa utgyde sin aand over os, og rikelig velsigne os, hvilket han uten tvil vil gjøre dersom vi adlyder hans love og holder hans befalinger og den pakt vi har gjort at vilde tjene ham.

Dette beder jeg, tillikemed enhver velsignelse der vil være til vort gode, i den Herres Jesu Kristi navn. Amen

Vaarkonferansen i Trondhjem 1922.

Konferansen tok sin begyndelse lørdag den 22. april. Tilstede var missionspræsident Aug. S. Schow, konferansepræsident Erastus Johnsen, ældste A. Widsten fra Drammen og omreisende ældste i Trondhjems konferanse, Heber J. Gustafson.

Prestedømsmøte blev avholdt lørdag den 22. april kl. 6½ aften under ledelse av præsident Erastus Johnsen, og aapnedes med salmen: «Guds aand som en ild.» Bøn av br. John Øien. Fortsatte med salmen: «Kom alle I Guds mænd».

Præsident Erastus Johnsen uttalte sin glæde over at møte i et prestedømsmøte med missionspræsidenten og brødrene i konferansen, uttalte likeledes sin glæde i at virke for evangeliets utbredelse. Tiden blev saa git til brødrene, og de fleste benyttet anledningen til at uttale sine følelser og de følte alle godt og glædet sig i evangeliet.

Til avveksling blev salmen: «Priser profeten», avsunget.

Missionspræsident Aug. S. Schow talte til brødrene og gav mange gode raad og formaninger, og opmuntret dem til at virke med flid for evangeliets utbredelse.

Møtet avsluttedes med salmen: «O sig hvad er sandhet». Taksigelse av br. Bernt Rindal.

Søndagsskolens konferanse den 23. april kl. 11 formiddag blev ledet av bestyrer Heber J. Gustafson, og aapnedes med sangen: «Vær velkommen søndag morgen.» Bøn av br. Hans Lange. Fortsatte med sangen: «Hvilken smuk og yndig morgen».

Bestyrer Heber J. Gustafson gav en rapport over søndagsskolens arbeide i det forløpne halvaar.

Et godt og interessant program blev utført av barna under ledelse av første raadgiver, Paul Helberg.

Præsident Erastus Johnsen foreslog at opholde i tro og bøn, Heber J. Gustafson som bestyrer av Trondhjems grens søndagsskole med Paul Helberg og Bernt Rindal som raadgivere. Som sekretær og kasserer Telise Røkke, som or-

ganist Eva Jensen, lærere Bernt Rindal og John Øien, lærerinder Marit Ingdahl, Rosa Johansen og Sofie Halvorsen. Alle forslag blev enstemmig vedtat. Ældste George A. Widsten fra Drammen gjorde nogen bemerkninger og bar sit vidnesbyrd.

Missionspræsident Aug. S. Schow uttalte sin glæde over den fremgang som søndagsskolen i Trodhjems gren hadde gjort.

Møtet avsluttedes med sangen: «Kom brødre, søstre i som frem». Taksigelse av præsident Erastus Johnsen.

Konferansen forsatte søndag eftermiddag kl. 2 under ledelse av præsident Erastus Johnsen, og aapnedes med salmen: «Kom hellige». Bøn av ældste Heber J. Gustafson og fortsattes med salmen: «Gjør hvad er ret».

Ældste Heber J. Gustafson gav en rapport over sit arbeide og stillingen blandt søskende i grenene.

Præsident Erastus Johnsen gav rapport over grenens og konferansens stilling, som var i en god forfatning, og utsigtene for fremgang var meget god. Broder Carl Jensen bar sit vidnesbyrd. Til avveksling blev salmen: «O Herre lad mig komme frem», avsunget. Ældste George A Widsten fra Drammen bar likeledes sit vidnesbyrd.

Missionspræsident Aug. S. Schow bragten hilsen fra grenene, som han hadde besøkt. Han omtalte den maate hvorpaa missionærene er utsendt og den myndighet de er iklædt og hvorledes de hellige i tro og bøn kunde støtte dem i deres arbeide. Fremholdt nødvendigheten av at ta vare paa sine midler, ti det hører med til en god og fornuftig religion, ti midlene er kun laant os av Herren for vor fremgang og utvikling. Talte om den store fremgang kirken har hat, og om tienden, hvorledes den brukes til at bygge templer, forsamlingshuser, skoler, sykehuser o. s. v. samt til at hjælpe de fattige og lidende. Derefter foreslog han at opholde i tro og bøn, kirkens generalautoriteter, saaledes som de blev vedtat ved sidst avholdte konferanse i Salt Lake City, Utah, samt missionens og konferansens autoriteter som følger: Som præsident over den europæiske mission Orson F. Whitney, præsident over den norske mission Aug. S. Schow, præsident over Trondhjems

konferanse Erastus Johnsen og som omreisende ældste i Trondhjems konferanse Heber J. Gustafson. Alle forslag blev enstemmig vedtat.

Møtet avsluttedes med salmen: «Blæs sagte I storme». Taksigelse av broder Paul Helberg.

Møtet søndag aften kl. 7 blev avholdt i Folkets Hus A-sal, under ledelse av præsident Erastus Johnsen, og aapnedes med salmen: «Lover din Herre». Bøn av broder Carl Jensen. Fortsatte med en duet av søstrene Lagertha Kristiansen og Mary Woldseth.

Præsident Erastus Johnsen talte om den grundvold hvorpaa Jesu Kristi kirke er bygget, nemlig apostlenes og profetenes grundvold med Jesus Kristus som hovedhjørnesten, og videre talte han over emnet: «Menneskets udødelighet».

Søster Martha Schjølseth spilte piano og sang: «O min Fader, du som troner».

Missionspræsident Aug. S. Schow fortsatte at tale over emnet: «Menneskets udødelighet», og videre fremholdt han nødvendigheten av at annamme evangeliet og leve i overensstemmelse med det, dersom man ønsker at opnaa en ophøielse i Gud vor Faders rike. Møtet avsluttedes med salmen: «Nærmere Gud til dig». Taksigelse av ældste Heber J. Gustafson.

Ungdomsforeningens konferansemøte blev avholdt mandag den 24. april kl. 8½ aften, og blev ledet av ungdomsforeningens præsident John Øien. Møtet aapnedes med salmen: «Morgenrødens straaler bryter.» Bøn av søster Lagertha Kristiansen. Fortsatte med salmen: «Stor Herren er». Tiden blev overlatt til Georgine Jensen, præsidentinde for den kvindelige hjælpeforening i Trondhjems gren. Hun gav en rapport over kvindeforeningens stilling og arbeide. Ungdomsforeningens arbeide og virksomhet blev rapportert av præsident John Øien.

Præsident Erastus Johnsen foreslog at avløse Marie Woldseth som anden raadgiver og Sofie Halvorsen som kasserer i den kvindelige hjælpeforening med tak og ære for

godt utført arbeide. Videre foreslog han at opholde i tro og bøn Anders Ingdahl som organist, samt alle distriktslærere, likeledes i den kvindelige hjælpeforening, som prædentinde Georgine Jensen, som raadgivere Nikoline Birkenaas og Marie Lassen, sekretær Haldis Andersen, kasserer Marit Ingdahl, samt alle distriktssøstrene, og i ungdoms foreningen som præsident John Øien, raadgivere Marit Ingdahl og Lagertha Kristiansen, sekretær og kasserer Paul Helberg, lærer Heber J. Gustafson, redaktør av tidsskriftet «Unge Tanker» Sverre Kristiansen, og som assistent Lagertha Kristiansen. Alle forslag blev enstemmig vedtat.

Til avveksling sang søster Lagertha Kristiansen en solo. Broder Hans Lange læste utenad det 3. kapitel av Joh. Evangelium og det 135. kapitel i Paktens bok. Til avveksling blev salmen: «Guds aand som en ild» avsunget.

Missionspræsident Aug. S. Schow talte over Mathæus evangelium 15. kapitel 13. vers. «Hver plante som min himmelske Fader ikke har plantet, skal med rot oprykkes.»

Møtet avsluttedes med salmen: «Hav tak for profeten du sendte». Taksigelse av broder Paul Helberg.

Som avslutning paa konferansen blev en god fest avholdt tirsdag den 25. april kl. 8 aften, under ledelse av ungdomsforeningens bestyrelse. Kvartetten «Heimklang» var tilstede og sang flere stykker, hvilket bidrog meget til at gjøre festen stemningsfuld og vellykket.

Heber J. Gustafson.

Gudsfornegtelse.

«Litt overfladisk kundskap vil kanske lede et menneske til gudsfornegtelse, men sand filosofi vil lede ham tilbake til religionen.» Dette var en uttalelse av en av sin tids største filosofer Francis Bacon og livet og erfaringen viser at han har ret. Hvis vi ser os om i verden og virkelig tænker litt utenfor det rent materielle, saa vil vi ikke kunde undgaa at se at vi hver dag er stillet overfor Guds almagt. Ja, kan enkelte av disse gudsfornegtere indvende: Men naar Gud er almægtig, hvorfor tillater han saa al den uretfærdighet som eksisterer i verden idag?

Kan ikke han i kraft av sin almagt forebygge de sørgelige situationer verden er kommen op i, og ogsaa det enkelte individ? Til dette maa svaret bli absolut nei. Hvis Gud vor evige og himmelske Fader skulde blande sig ind i verdenshusholdningens administration og i det individuelle forhold, hvis han skulde jevne og tilrettelægge alt for os mennesker, hvad var det saa egentlig vi skulde ha løn for paa den store dag? Muligens for det vi ikke hadde utført? Aa nei, heldigvis. Menneskene har sin handlefrihet ubeskaaret. Naar der eksisterer saa megen uretfærdighet i verden og al anden ondskap saa er det menneskenes egen skyld, deres magtbegjær og havesyke som i første række er aarsaken til den fortvilede stilling den menneskelige familie er i idag, og de nulevende generationer maa lide for deres skyld som allerede er gaat ind over de store vidder. Et stakkels sykt individ der kanske har ligget som invalid i aarevis og været pint og plaget paa alle tænkelige maater kan kanske utbryte: «Hvordan kan jeg ha grund til at takke Gud for denne min stilling? Hvad har jeg gjort at jeg skal lide saadan fremfor andre?»

Ja, hvad kan vi andet end føle medlidenhet og sympati med saadanne? Men er derfor Gud uretfærdig og ønsker han det saaledes? Nei, vist ikke. Men vi kan ta for os et eksempel. En mand bygger et hus med mange etager, men vi forutsætter at han tilhører den klasse samvittighetsløse mennesker som der er saa mange av og som først og fremst tænker paa sig selv. La os anta at denne mand da han begyndte at lægge grundvolden til dette hus av usselt profitbegjær benyttet daarlige materialer og i det hele tat gik frem efter like saa daarlige principper, hvad vilde saa resultatet bli? Jo, et ganske pent hus at se til kanske, men vil det bestaa? Ganske sikkert ikke. Naar en tid var gaat vilde de som bebodde dette hus begynde at forundre sig over at det slog sprækker, og i det store og hele viste sig at være meget skrøpelig og ikke bare i de *nedre* etager, men ogsaa i de *øvre*. Hvad var grunden? Den fandt man dypt nede under alle etager. Grundvolden, fundamentet var forfalsket og følgene uteblev

Det gik uvægerlig sin undergang i møte. Faciten av dette billede er, at naar vi staar overfor slike, tilsynelatende uretfærdige tilskikkelser, saa la os søke tilbake i slegtene og i historien og se om vi ikke der kan finde en grund og ikke beskylde vort aandelige og legemlige ophav for uretfærdighet. Naturen maa ha sin gang, dens love er Guds love, eller omvendt. Menneskenes levetid er ikke bestemt og deres fremtid paa forhaand opstukket, enhver bereder sig selv og sine efterkommere glæde eller sorg. Hvor langt hyggeligere er ikke dette alternativ at ta under behandling end det gudsfornegtere har at sætte op! Hvilket goldt og trøstesløst perspektiv aapner der sig ikke for disse individer som sammenligner livet med en blomst. Naar den er død opstaar den aldrig uten gjennem sine frø.

La os forutsætte at der ingen Gud er, la os et øieblik gjøre os fortrolig med denne tanke, vil det allikevel ikke være mere regningsvarende at leve og dø paa denne skjønne løgn om Gud som vor evige almægtige Fader, om død og *opstandelse*, straf og belønning, om evig evolution og celestial ophøielse, gjenforening med avdøde kjære og hvile fra synd og sorg? Dette er et spørsmaal til alle, ogsaa til de som er saa overkultiverte at de greier sig uten Gud og religionens trøst, men allikevel er saa lutfattig paa et passende argument naar dødens kolde majestæt indfinder sig.

I slikt et veir, da faar du bønner Gud. (Wergeland)

Hvem, og hvad er det de smaa uskyldige barn som dør strækker sine arme ut efter like før livet utslukkes som saa ofte er tilfælde? Er det gudsfornegterens grinende tomhet? Nei, da kunde ikke det sidste smil være saa lyst og vidne om slik tillidsfuldhet. Vi som tror paa verdens forløser, den korsfæstede Frelser, vi vet av et oprigtig hjerte at den samme Frelser som tok de smaa paa sine arme og velsignet dem, han vil ogsaa vite at vareta deres interesser naar de forlater denne jord. Den samme Frelser har har paa Faderens og sine egne vegne indfridd alle sine løfter mot baade store og smaa, saa naar vor livskraft er opbrukt at vi kan gjøre den erfaring at det

er sandt som der staar skrevet i en sang, «*at døden er livet for alle som tror.*»

Man taler saa ofte om civilisation og om de enorme fremskridt verden har gjort i teknisk og videnskabelig henseende, men skulde den virke derhen at den ødela det religiøse og guddommelige begrep, saa var menneskene bedre tjent med at være den foruten.

La os alle, «Sidste Dages Hellige» staa paa vor ret, la os være standhaftige i troen og vidnesbyrdet, og la os betragte evangeliets principper som den sten Jakob heldte olje paa og velsignet, og hvortil han hvilte sit hode. Kanske faar vi øie paa denne berømmelige stige, som hvis vi gaar opover trin for trin vil føre os til den for hver især bestemte herlighet.

Mormonismen er gudsfornegternes bøddel og Jesu Kristi evangelium. *Henry Larsen.*

Filosofien av evangeliet.

Av ældste *J. H. Ward.*

(Fortsættelse).

Men la os forutsætte at materien er evig, hvorledes forklare da dannelsen av denne skjønne verden? Jorden bestaar ikke av en enkelt substans, der benævnes saaledes, men derimot av en mængde materielle stoffer, saasom ilt, brint, kulstof, svovl, jern og en to eller treogfemti andre substanser. (Se «Turner's Chemistry», sektion 341.) Hvilken av disse er nu det evige stof, som der hentydes til? Er det jernet, svovlet, kulstoffet eller ilten? Hvis det er et av disse, hvorfra kom da de andre? Forandret et stykke jern, som var utilfreds med sin stilling, sig til en gassky eller et spand vand? Eller er alle elementene enige? Har vi 58 enige substanser? Er de alle evige i deres nuværende tilstand og sammensætninger? Hvad saa svaret end blir paa disse spørsmaal kaster det dog ikke noget lys over jordklodens dannelse, som ikke er nogen formløs masse, men snarere en herlig bygning bestaaende av forskjellige substanser.

Har denne jord evig eksistert i sin nuværende tilstand? Intet menneske, som har været nede i et stenbrud eller en mine, vil paastaa det, langt mindre de som har studert kemi og geologi. Hvis elementene, hvorav jorden bestaar, ikke altid har eksistert i deres nuværende tilstand, hvorledes bragtes de da i deres nuværende form. Elementene har ingen magt til at sætte sig selv i bevægelse, naar de er stille, eller til at stanse, naar de er i bevægelse. En gjenstand vil ikke forandre sin stilling, medmindre den sættes i bevægelse, og naar den er sat i bevægelse, vil den vedbli at bevæge sig indtil den stanses. F. eks. dersom vi forlater vort værelse og ved tilbakekomsten savner en bok, som før laa der, vi vet at nogen har tat den — boken kan ikke gaa bort av sig selv.

Vil de vantroende nu fortælle os at de 58 grundstoffer danset og hvirvlet omkring, indtil luft, hav og jord paa en eller anden maate tumlet sig sammen til den nuværende form av denne skjønne og herlige verden, med dens regelmæssige ordning av dag og nat, sommer og vinter, med dens regelmæssige blomster og høie trær med al dens avveksling av fugler, dyr og fisk, for ikke at tale om morgenens skjønhet, soldnedgangens pragt — fulde farver eller midnatshimlens stille glorie? Eller la os komme ned paa trin med den laveste intelligens og da spørre: «Dannet brostenene sig selv?»

Urimelig som det synes, er der dog nogen som gjør fordring paa at være filosofer, og som ikke alene paastaar dette, men ogsaa vil fortælle os hvorledes det gik til. En klasse av disse filosofer gaar ut fra den slutning, at alt i universet var redusert til meget fint støv, kaldet atomer, eller maaske endnu finere til gas, og derpaa samledes disse atomer ifølge tiltrækningsloven, elektricitet eller andre love og dannet de forskjellige elementer i deres nuværende form. Men vanskeligheten blir kun større ved denne forklaring; ti et stykke av brosten, hvor litet det end er, kan likesaalitt danne sig selv eller bevæge sig, som hele stenen kunde. Saa kommer vi atter tilbake til spørsmaalet: Dannet brostenene sig selv?

Andre forklarer at for millioner aar siden eksisterte

verden som en uhyre sky av ildstøv. Hvad dette ildstøv er vet de ikke, men kun at visse kometer, der undertiden viser sig i en avstand fra 50 til 60 millioner mil fra jorden, antas at bestaa av ildstøv. Derfor antar de at jorden ogsaa kunde være dannet av denne substans. Men hvor kom ildstøvet fra? Dannet det sig selv? Var det fra begyndelsen hett nok til at smelte granit? Hvorfor er deler derav nu kjølnet? Hvis det eksisterte fra begyndelsen av som glødende ildstøv, hvorfor begyndte det da en gang at avkjøles? De vantro paastaar, at der intet andet var i universet end dette ildstøv. I saa tilfælde maa aarsaken til alt dette findes i ildstøvet selv. Med andre ord — ildstøvet dannet først sig selv, derpaa brostenene og siden den vantroende.

Atter andre antar, at verden engang var opløst i uendelige hav, hvis blanding foraarsaket en dannelse av ler, som størknedes til sten; derpaa dannedes trær og planter, hvilke siden utvikledes til dyr og disse til deres høieste trin — apen, hvorfra saa mennesket i sin tid utvikledes. Saaledes bevises det tydelig, at der ikke var nogen skaper nødvendig, hvis vi blot hadde nogen til at danne disse oprindelige hav, nogen til at sammenblande dem og nogen til at oprette disse utviklingslove.

En meget yndet teori blandt vantroende er Buffon, den franske filosofs. Hans forutsætning var, at solen er en uhyre smeltet masse, og at den paa et visst tidspunkt rammedes av en vældig komet paa en saadan maate, at deler av den glødende masse stænkedes bort, likesom naar man kaster en sten paaskraa i en spandfuld vand — endel av vandet stænkes ut. Disse løsrevne deler dannet under virkningen av visse love kuler, som i avkjølet tilstand blev planeter og biplaneter. Saa var skabelsen efter denne videnskapsmands idé kun et lykketræf, et tilfælde. Men, som man kunde vente, har dog tænkende mænd spurt: «Hvor kom solen fra? Hvilken magt gjorde den glødende? Hvor kom kometen fra? Hvem kastet den fremad med saa sikkert maal, at den ramte solen netop i en skraanende retning?»

Denne teori nød stor anerkjendelse hos en viss klasse

videnskapsmænd i aarhundredets begyndelse. Mellem Mars' og Jupiters baner findes et utstrakt felt, som det antoges var tomt. Men i de første syv aar av dette aarhundrede opdagedes tre smaa planeter, som cirklet paa sine egne baner mellem Mars og Jupiter. Derefter opdagedes flere lignende planeter, saa at tallet nu er over 200. Dr. Olbers, som opdaget to av disse, Pallas og Vesta, la merke til at deres baner forholdsvis var i nærheten av hinanden og til tider krysset hverandre. Derefter drog han den slutning, at de var dannet ved, at en større planet var eksplodert ved sammenstøt med en komet eller paa anden maate, og sønderbrudt i mange stykker.

At disse nyopdagede planeter «lommeplaneter» kaldte Herschel dem, er ganske smaa, opfattedes som et bevis paa professor Olhers's teoris sandhet. For at bruke en simpel lignelse kan vi da si, at han antok at kjelen paa et stort lokomotiv hadde eksplodert, og at stykker av lokomotivet var faldt ned paa sporet i form av haandkjærrer, der ædelmodig hadde besluttet at vedlikeholde banelinjens færdsel. I begyndelsen lot det til at denne teori bestyrkedes ved enhver ny opdagelse, men efter nogen overveielse syntes det dog forunderlig, at et saadant tilfælde kunde fremkalde herlige og fuldstændige kloder. Man hadde aldrig hørt, at man ved at sprænge et paladsi luften kunne danne smukke villaer eller at en eksplosion ombord paa et dampskib kunde forandre dette til en lystjakt, eller at et sønderbrudt lokomotiv blev til smaa, fuldstændige dampmaskiner. Men da denne teori utelukket Gud fra skabelsen antoges den av mange vantro som et bevis for at verden ingen skaper behøvet. (Forts.)

Korrespondanse.

Salt Lake City, 30. april 1922.

Missionspræsident Aug. S. Schow.

Kjære broder.

Jeg har mange ganger tænkt at skrive litt til søskende i Norge, men det har altid kommet noget iveien, eller

kanske rettere sagt, det var mig selv som kom iveien. Ihvertfald det har ikke blit noget av før nu.

Vi norske i Salt Lake City, ja, jeg tror jeg med tryghet kan si, alle de hellige her i Utah, er glade og taknemmelige for at kirkens præsidentskap lot oprette en norsk mission. Jeg for min del følte savnet av og har set nødvendigheten av en norsk mission i mange aar, og jeg tror og er forvisset om, at dersom de norske «Sidste Dages Hellige» vil opfylde sine pligter mot sin Gud og hans verk og mot sine medmennesker, saa vil han aapne himmelens sluser over dem og la sine velsignelser bli dem tildelt i langt større grad end de forventer og forstaar at be om.

Det er ogsaa med interesse jeg har fulgt bevægelsen for at utgi et norsk missionsorgan, og hvad jeg har set av de hittil utkomne numre, har overbevist mig om at de norske brødre og søstre har lagt sig efter foretagendet med iver og vilje i deres arbeide.

Vi, som et folk, er ikke set paa med de blideste øine. av verden som et hele, og hvad vi forkynder er ikke hvad man vil kalde populært; men ikke desto mindre er det sandhet, og vi vet at sandhet og ret skal seire engang.

Husk sangens ord:

«O, sig hvad er sandhet fra først og tilsidst.
Det er summen av alt som bestaar.
Om himlen og jorden omdannes forvist,
skal sandheten stande og ei lide brist.
Den seirer og aldrig forgaar.»

La os alle derfor, tro til vor pakt, bære sandhetens budskap til verden og fortælle menneskene at Herren igjen har talt til jorden og aabenbarer sin vilje til sine barn. La os derfor være missionærer baade i vort liv, vor tale og i det skrevne ord. La os ikke nøie os med at være bare en liten stjerne paa evangeliets himmel, men trakte efter at skinne som solen, med lys og varme til dem som sitter i et aandelig mørke og i vankundighetens fangenskap.

Det glæder os herover at høre hvor kjække vore lokale brødre er og har været gjennem aarene siden ældsterne fra Zion blev kaldt hjem. Det bedrøver os at vite at de

norske myndigheter ikke vil tillate missionærer adgang; men vi haaber at tiden ikke er langt borte da Zions ældster igjen kan faa forkynde Kristi evangelium i gamle Norge. Indtil dette sker saa haaber jeg de norske brødre og søstre vil forsætte i det storartede arbeide som de er engagerte i, nemlig at bringe Frelserens budskap til verden.

Med de bedste hilsener til søskende i Norge og med bøn om Guds rike velsignelse over den norske mission og dens arbeide, forblir jeg

eders broder i evangeliet
R. C. Waring.

Utdrag fra præsident Grants rapport.

I aaret 1921 blev 20,441 barn velsignet og 22,779 indlemmet i kirken ved daab.

Der er nu 86 stifter i kirken med 879 sogner, 24 missioner og 789 grener i disse missioner, og 1688 missionærer fra Zion. Der utdeltes 252,879 Mormons og andre bøker, 8,746,793 evangeliske skrifter, og avholdt 171,049 forsamlinger.

I templene utførtes ordinanser for 646,410 av avdøde slegtninger og venner.

Der utbetaltes kr. 4,395,032 for vedlikeholdelse av stifter og sogner. For kirkens skoler kr. 4,241,750. For templer kr. 807,500, velgjørende øiemed kr. 1,268,079. Totalsummen utbetalt av tienden kr. 10,712,361. For opførelse av kirkebygninger og understøttølser av de forskjellige missioner kr. 2,463,573. I forbindelse hermed er der sendt fra familier og venner til missionærer kr. 3,829,860. Foruten de kr. 1,268,079 er der ydet trængende i de østlige stater og Europa av faste ofringer og de kvindelige hjælpeforeninger kr. 2,183,902, hvilket beløper sig til kr. 3,451,981.

INDHOLD:

Tale av ældste Joseph Smith jr. 161	Filosofien av evangeliet . . 171
Vaarkonferansen i Tr.hjem 165	Korrespondanse 174
Gudsfornegtelse 168	Utdrag av præsident Grants rapport 176

Utgit og forlagt av AUG. S. SCHOW, Osterhausgt. 27, Kristiania.
Trykt i Arbeidernes Aktietrykkeri, Kristiania.